

Downloaded via the EU tax law app / web

C_2019213LV.01002401.xml

24.6.2019

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 213/24

Prasība, kas celta 2019. gada 10. maijā — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-371/19)

(2019/C 213/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāji: J. Jokubauskaitis un R. Pethke)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

—

atzīt, ka, sistemātiski nepieprasot pievienotās vārtības nodokļa atmaksāšanas pieteikumu neietverto informāciju, bet šādos gadījumos minētos pieteikumus tūlīt noraidot, ja šādu informāciju var iesniegt tikai pēc termiņa, kas ir 30. septembris, beigām, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vārtības nodokļa sistēmu (1) 170. un 171. pantā, kā arī Padomes Direktīvas 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvas 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vārtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (2), 5. pantā;

—

piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam Eiropas Komisija izvirza trīs pamatus:

1.

Pirmais pamats — pievienotās vārtības nodokļa neitralitātes principa pārkāpums

Vācijas Federatīvā Republika esot pārkāpusi Direktīvas 2006/112 170. un 171. pantu un

Direktīvas 2008/9 5. pantā nostiprināto pievienotās vērtības nodokļa neitralitātes principu, atbilstoši kuram preču un pakalpojumu iegādes gadījumā nodokļu maksātajam ir jāatmaksā iepriekšējās posmos samaksātais pievienotās vērtības nodoklis.

Pievienotās vērtības nodokļa neitralitātes princips nozīmē, ka katrs atmaksāšanas pieteikums ir jāpamierina, ja ir izpildīti tā materiāltiesiskie priekšnosacījumi. Ja pastāv šaubas par materiāltiesisko priekšnosacījumu izpildi, tad saskaņā ar Direktīvas 2008/9 5. pantu, lasot kopā ar tās 21. panta pirmās daļas pirmo teikumu, atmaksāšanas pieteikumus var noraidīt tikai tad, ja uz atmaksāšanas daļēvalsts informācijas pieprasījumiem atbilstoši šīs direktīvas 20. pantam nav saņemta nekāda atbilde.

2.

Otrais pamats — tiesību uz pievienotās vērtības atmaksāšanu praktiskās efektivitātes principa pārkāpums

Vācijas Federatīvās Republikas izmantotā Direktīvas 2008/9 20. panta 1. punkta interpretācija kāpjot ārpus atmaksāšanas daļēvalsts reģistrātam nodokļa maksātajam efektīvi jāsteno tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu. Vācijas nodokļu iestāžu administratīvā prakse tādējādi ietekmē šo nodokļu maksātāju tiesības, kas tiem paredzētas Direktīvas 2006/112 170. un 171. pantā, kā arī Direktīvas 2008/9 5. pantā.

Lai pilnībā tiktu īstenots neitralitātes princips, Direktīvu 2006/112 un 2008/9 praktiskajai efektivitātei esot nepieciešama pastāvīga tiesību uz pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu īstenošana. Šie tiesību akti esot vērsti uz to, lai preču un pakalpojumu iegādes gadījumā tiktu atmaksāts iepriekšējās posmos samaksātais pievienotās vērtības nodoklis un tādējādi arī visos pārrobežu darījumu gadījumos radītu pēc iespējas vienādas konkurences nosacījumus visiem nodokļu maksātājiem. Šai nolūkā esot jāveic visi direktīvā paredzētie un atbilstošie administratīvie pasākumi, kuru mērķis ir tiesību uz pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu īstenošana.

3.

Trešais pamats — tiesiskās paņēvības aizsardzības principa pārkāpums

Apstāklis, ka Vācijas Federatīvā Republika sistemātiski nepieprasa papildu informāciju un dokumentāciju atbilstoši Direktīvas 2008/9 20. panta 1. punktam, esot tiesiskās paņēvības aizsardzības principa pārkāpums. Pēc pieteikuma par nodokļa atmaksāšanu saņemšanas apstiprinājuma ikvienam nodokļu maksātajam esot tiesības paauties uz to, ka viņa pieteikums tiks izskatīts atbilstoši šīs direktīvas prasībām. Ja tas netiek darīts, tiek aizskarta arī paņēvība uz izskatīšanu atbilstoši likuma prasībām.

(1) OV 2006, L 347, 1. lpp.

(2) OV 2008, L 44, 23. lpp.